

Vastapuoli valituslautakunnassa: The Royal Shakespeare Company (Stratford-upon-Avon, Yhdistynyt kuningaskunta)

Vaatimukset

- sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 19.11.2009 asiassa R 317/2009-1 tekemä päätös on kumottava
- vastaaja ja muu osapuoli valituslautakunnassa on velvoitettu korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: sanamerkki ROYAL SHAKESPEARE luokkiin 32, 33 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluita varten

Yhteisön tavaramerkin haltija: kantaja

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: vastapuoli valituslautakunnassa

Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjän tavaramerkkioikeus: yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki RSC-ROYAL SHAKESPEARE COMPANY luokkaan 41 kuuluvia palveluita varten, Yhdistyneessä kuningaskunnassa tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki RSC ROYAL SHAKESPEARE COMPANY luokkaan 41 kuuluvia palveluita varten ja rekisteröimätön tavaramerkki ROYAL SHAKESPEARE COMPANY, jota on käytetty useiden palveluiden kaupassa Yhdistyneessä kuningaskunnassa

Mitättömyysoaston ratkaisu: Mitättömäksi julistamista koskeva vaatimus hylättiin.

Valituslautakunnan ratkaisu: Mitättömyysoaston päätös kumottiin ja tämän seurauksena yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista oli vaadittu, julistettiin mitättömäksi.

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen 207/2009 8 artiklan 5 kohtaa on rikottu, koska valituslautakunta katsoi virheellisesti, että kyseisen säännöksen soveltamisedellytykset olivat täyttyneet.

Kanne 8.2.2010 — Victoria Sánchez v. parlamentti ja komissio

(Asia T-61/10)

(2010/C 100/86)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Fernando Marcelino Victoria Sánchez (Sevilla, Espanja)
(edustaja: asianajaja N. Domínguez Varela)

Vastaajat: Euroopan parlamentti ja Euroopan komissio

Vaatimukset

- On todettava, että se, että Euroopan parlamentti ja Euroopan komissio eivät ole vastanneet 6.10.2009 päivätyssä kirjeessä esitettyyn vaatimukseen, on yhteisön oikeuden vastaista ja synnyttää mainituille toimielimille velvollisuuden korjata tämä rikkominen.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä olevan asian kantaja osoitti 28.8.2008 Euroopan parlamentin vetoomuslautakunnalle vetoomuksen, joka liittyi väitettyyn korruptioverkkoon Espanjassa sosiaaliturvan ja kansanterveyden alalla. Mainitun lautakunnan puheenjohtaja ilmoitti kantajalle 3.5.2009 hänen vetoomuksensa käsittelyn päättämisestä.

Kantaja osoitti 6.12.2009 SEUT 265 artiklassa tarkoitetun huomautuksen Euroopan parlamentille ja Euroopan komissiolle. Mainitussa asiakirjassa hän vaati seuraavaa:

- Euroopan parlamentin on kumottava vetoomuslautakunnan puheenjohtajan 3.5.2009 tiedoksiannettu päätös ja tutkittava olosuhteet, joissa mainittu päätös tehtiin.
- Euroopan komission on vastaavasti aloitettava Espanjan oikeushallintoa koskeva tutkinta

Kantaja nosti nyt käsiteltävänä olevan laiminlyöntikanteen, koska hän ei saanut vastausta säädetyssä määräajassa.

Vaativustensa tueksi kantaja esittää, että hänen vetoomuksen esittämistä koskevia perusoikeuksiaan on loukattu samoin kuin yhdenvertaisuutta lain edessä ja syrjinnän kieltoa koskevia periaatteita, joten edellytykset vastaajina olevien toimielinten laiminlyönnin toteamiselle täyttyvät esillä olevassa asiassa.

Kanne 11.2.2010 — Espanja v. komissio

(Asia T-65/10)

(2010/C 100/87)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Espanjan kuningaskunta (asiamies: J. Rodríguez Cárcamo)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- On kumottava komission 30.11.2009 tekemä päätös K(2009) 9270 lopullinen, jolla vähennetään Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR) myönnettyä avustusta Andalucía-toimintaohjelmalle, tavoite 1 (1994–1999) Espanjassa 9.12.1994 tehdyn päätöksen K(94) 3456, EAKR nro 941 109 001 mukaisesti
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä olevalla kanteella Espanjan kuningaskunta riitauttaa edellä mainitun päätöksen. Se esittää kanteensa tueksi seuraavat perusteet:

- 19.12.1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4253/88 ⁽¹⁾ 24 artiklaa on rikottu, koska riidanalaisessa päätöksessä on käytetty ekstrapolointia, vaikka mainitussa artiklassa ei säädetä mahdollisuudesta ekstrapoloida konkreettisissa toimituksissa todettuja sääntöjenvastaisuuksia kaikkiin toimiin, jotka suoritetaan EAKR:n rahoittamissa toimintaohjelmissa. Komission riidanalaisella päätöksellä suorittamalle korjaukselle ei ole oikeudellista perustetta, koska 15.10.1997 hyväksytyllä komission sisäisillä suuntaviivoilla, jotka koskevat nettomääräisiä rahoituskorjauksia neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4253/88 24 artiklan soveltamisen yhteydessä, ei asiassa C-443/97 ⁽²⁾, Espanjan kuningaskunta vastaan komissio, 6.4.2000 annetun tuomion perusteella voi olla jäsenvaltioihin ulottuvia oikeusvaikutuksia, ja koska 19.12.1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4253/88 24 artikla koskee ainoastaan sellaisten avustusten vähentämistä, joiden tutkiminen osoittaa sääntöjen-

vastaisuuden olemassaolon; tätä periaatetta loukattaisiin, jos korjauksia suoritettaisiin ekstrapoloimalla.

- Toissijaisesti 19.12.1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4253/88 24 artiklaa, yhdessä SEU 4 artiklan 3 kohdan (luottamuksellisen yhteistyön periaate), on rikottu, koska komissio on suorittanut korjauksia ekstrapoloimalla siitä huolimatta, ettei muutettujen sopimusten osalta ole ilmennyt toiminnan harjoittamista, valvontaa tai kirjanpitoa koskevia puutteita, varsinkin kun toimintaa harjoittavat elimet sovelsivat Espanjan lainsäädäntöä, jota unionin tuomioistuin ei ole todennut Euroopan unionin oikeuden vastaiseksi. Espanjan kuningaskunta katsoo, että vaikka se, että toimintaa harjoittavat elimet noudattavat Espanjan kansallista lainsäädäntöä, voi antaa komissiolle perusteen todeta menettelyn Euroopan unionin oikeuden vastaisuuden tai konkreettisten rikkomusten olemassaolon, se ei voi olla perustana toiminnan harjoittamisessa havaittujen puutteiden perusteella tehtävälle ekstrapoloinnille, kun unionin tuomioistuin ei ole todennut näiden elinten soveltamaa lakia Euroopan unionin oikeuden vastaiseksi eikä komissio ole nostanut jäsenvaltiota vastaan kannetta SEUT 258 artiklan perusteella.

- Toissijaisesti 19.12.1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4253/88 24 artiklaa on rikottu, koska otos, jota käytettiin rahoitusosuuden korjaamiseksi ekstrapoloimalla, ei ole edustava. Komissio käytti ekstrapoloinnissa otosta, johon kuului hyvin pieni määrä hankkeita (37 yhteensä 5 319:stä), eivätkä ne kattaneet kaikkia toimintaohjelman lohkoja; se otti huomioon Espanjan viranomaisen aikaisemmin vähentämät kustannukset, otti lähtökohdaksi todetut kustannukset eikä myönnettyä avustusta ja käytti tietokoneohjelmaa, jonka luotettavuus on alle 85 prosenttia. Tästä syystä Espanjan kuningaskunta katsoo, että otos ei täytä niitä edustavuuden vaatimuksia, joita sen käyttäminen ekstrapoloinnin perustana edellyttää.

- Toimet ovat 18.12.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 ⁽³⁾ 3 artiklan perusteella vanhentuneita. Espanjan kuningaskunta katsoo lopuksi, että sääntöjenvastaisuuksista ilmoittamisen Espanjan viranomaisille (mikä tapahtui lokakuussa 2004 ja jossa oli kyse pääosin vuosina 1997, 1998 ja 1999 tapahtuneista sääntöjenvastaisuuksista) täytyy olla ratkaiseva niiden vanhentumisen, johon sovelletaan asetuksen 2988/95 3 artiklassa säädettyä neljän vuoden määräaika, kannalta.

⁽¹⁾ Rakennerrahastojen päämääristä ja tehokkuudesta ja niiden toiminnan yhteensovittamisesta keskenään sekä Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa annetun asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta 19.12.1988 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 4253/88 (EYVL L 74, s. 1).

⁽²⁾ Kok., s. I-2415.

⁽³⁾ Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18.12.1995 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 2988/95 (EYVL L 312, s. 1).